

GORZELNIK

Organ Towarzystwa Gorzelników Polskich.

Wychodzi raz na miesiąc w objętości jednego arkusza.

Prenumerata wraz z przesyłką poczt. wynosi:

W Państwie Austryackiem rocznie 3 zlr., półrocznie 1 zlr. 60 ct.

W Cesarstwie Rosyjskiem rocznie 3 rs. 50 k. półrocznie 1 rs. 80 kop.

W W. Ks. Poznańskiem rocznie 6 marek, półrocznie 3 marek.

Należytość przesyłać najdogodniej za przekazem pocztowym pod adresem Drukarni Ludowej.

Redakcyja: we Lwowie, plac Bernardyński liczbą 7.

Administracyja i Ekspedycyja w Drukarni Ludowej we Lwowie, plac Bernardyński l. 7.

Inseraty zamieszcza się za opłatą 10 ct. za wiersz drobnym drukiem.

Rękopisy zwraca się tylko na wyraźne żądanie. Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 25 ct.

WYDAWCA I ZA REDAKCYĄ ODPOWIEDZIALNY: ST. BAYLI.

Projekt rządowy nowego podatku od alkoholu.

PIERWSZY ODDZIAŁ.

Główne postanowienia.

Oznaczenie cła.

§. 1. Numer taryfy 76 ogólnej taryfy cłowej zostaje zmienionym w następujący sposób:

Palone wyskokowe płyny: likiery, esencye ponczowe i inne słodzone palone wyskokowe płyny, arak, rum, francuska wódka (Franzbrantwein). Koniak za 100 kilgr. 76 zł.

b) Inne palone wyskokowe płyny także opłacają za 100 kilog. 60 zł.

Uwaga. Jaki podatek od palonych płynów wyskokowych czy to przy wyrobie tychże, lub też kiedy one weszły w handel, uiszczać należy zawartym jest w ustawach cłowych.

Przedmiot, sposób i wymiar podatku.

§. 2. Wyprodukowany spirytus w obrębie linii cłowej podlega podatkowi zależnie od jakości gorzelnii w której takowy wyrób nastąpił, podatkowi od produktu (Productionsabgabe) przy wyrobie albo podatkowi konsumcyjnemu w chwili kiedy ten z pod kontroli urzędowej w handel wszedł. Podatek od produktu (t. j. od ilości wyprodukowanej) wynosi 35 ct. za hektolitro-stopień, liter alkoholu wymierzony 100% alkoholometrem.

Zwraca się uwagę na ogłoszenie wykładów na kursie gorzelnicznym w Dublinach.

Podatek konsumcyjny ma dwie skale, mianowicie: 35 et. i 45 et. za każdy hektolitrostopień (litr) alkoholu.

Oznaczenie ilości alkoholu względnie gorzałki która podług niższej stopy podatku konsumcyjnego wyprodukowaną być może.

§. 3. Ilość alkoholu która podług niższej stopy podatkowej w gorzelniach płacących podatek konsumcyi podczas całorocznej peryody od 1. Września aż do końca Sierpnia następnego roku wyprodukowaną być może, oznacza się we wysokości 1.878.000 hektolitrow na obie części monarchii austro-węgierskiej. Z tego przypada na kraje reprezentowane w Radzie państwa 997.458 hektol., na kraje należące do korony węgierskiej 872.542 hektol. Na Bośnię i Hercegowinę 8000 hektol.

Gdyby oba rządy przekonały się, że dozwolona ilość alkoholu który podług niższej stopy podatku konsumcyjnego uiszczonym być ma, za nisko wymierzoną jest, to za wspólnem porozumieniem i mogą takową podnieść.

Podniesiona ilość rozdzieloną zostanie w stosunku do pierwotnej cyfry przypadającej na wyzwymienione kraje.

Uregulowanie dozwolonej ilości w pojedynczych krajach w drodze ustaw przedsięwziętym zostanie.

Podatek za drożdże prasowane.

§. 4. Jeżeli wyrób alkoholu połączonym jest z wyrobem drożdży prasowanych, to za każdy wyrobiony litr alkoholu, który podlega podatkowi produkcyjnemu jeszcze dodatek w kwocie $2\frac{1}{2}$ et. uiszczonym ma być.

Wyrób wolnego od podatku alkoholu dla użytku domowego.

§. 5. Dotychczasowe przepisy, na mocy których alkohol z własnych produktów wyrobiony dla użytku domowego wolnym jest od podatku, zostają niezmienione. Ministerstwo skarbu jest jednak upoważnione dla łatwiejszej kontroli wyrobu alkoholu który wolnym jest od podatku znieść wyjątkowe poczynione ulgi o ile takowe są zbyt znaczne. Ministerstwo może także, uwzględniając sposób produkowania spirytusu wolnego od podatku w pojedynczych krajach oznaczyć, czy czas pędzenia w obrębie jednego roku użytym ma być bez przerwy lub podzielonym na dwie lub więcej peryod. Moc alkoholu wolnego od podatku dla domowego użytku nieśmie mieć nad 50% wymierzony 100% alkoholometrem.

Zwolnienie od podatku konsumcyjnego.

§. 6. Od podatku konsumcyjnego wolnym jest alkohol którego użyto do wyrobu likieru, rumu lub jako domieszki do wina dla podwyższenia

mocy tegoż, za granice państwa wywieziono, albo użyto dla celów przemysłowych włączając fabrykacyą octu, z wyjątkiem do gotowania, palenia i oświetlania.

Za każdy litr alkoholu wolnego od podatku przeznaczonego na cele przemysłowe uiszczyć ma ten, kto ma przekaz na taki alkohol, należyć za kontrolę 3 ct.

Ulgi dla gorzelń gospodarczych.

§. 7. Za każdy hektolitr alkoholu który w gorzelni gospodarczej wyrobionym został, a za który podatek konsumcyjny zapłacono, lub na którym takowy cięży, otrzymają gorzelnie gospodarcze po wywiezieniu tegoż, bonifikacye z kasy państwowej; mianowicie 1 zł. gorzelnie, które dziennie przeciętnie nad 4 do 7 hekt. wyrabiają,

2 złr. które nad 2 hekt. do 4 hekt. wyrabiają.

3 złr. które dziennie przeciętnie do 2 hl. wyrabiają.

2. Jako gorzelnię gospodarczą uważa się tę, która poniżej wymienionym warunkom odpowiada:

a) Musi z gospodarstwem tak połączoną być, że ze zbiorów tegoż gospodarstwa wyłącznie lub po większej części produkta do wyrobu alkoholu spotrzebowuje, natomiast gospodarstwu oddaje wymiar, który otrzymuje przy produkcyi alkoholu na pokarm jako pasza dla zwierząt lub przynajmniej nawóz który pochodzi z pokarmu brachą.

b) Rozmiar ruchu gorzelni gospodarczej nie może więcej w czasie oznajmionej miesięcznie peryody przeciętnie dziennie po nad 7 hektolitrów alkoholu wynosić i stosunek pól, łąk i pastwisk musi być taki, że na jeden hektar, powierzchni którą na jeden dzień ruchu miesięcznie oznajmionej peryody ruchu przypad. przeciętnie 3 liter nie przewyższa.

Peryod ruchu gorzelni gospodarczej ograniczonym jest czasem 8 miesięcznym, który to peryod w miesiącu Wrześniu, Październiku lub Listopadzie rozpocząć się ma.

Punkt 2 a) w takim tylko razie uwzględniony będzie jeżeli kłeski elementarne przyczyniły się do złych zbiorów.

3) Punkt 1. 2. tegoż §. obowiązuje te gorzelnie które należą do towarzystw (Genossenschaft) jeżeli członkowie tychże właścicielami lub dzierżawcami gospodarstw są. Suma powierzchni łąk, pól i pastwisk należących do towarzystwa, będzie w rachubę wzięta.

4) Ktokolwiek ma prawo żądać by jego gorzelnia uważaną była jako gorzelnia gospodarcza obowiązany jest swe żądanie do straży skarbowej I. instancyi wnieść i wiarogodnie udowodnić że wyzwyminym warunkom odpowiada.

To oznajmienie powinno być 4 tygodnie przed rozpoczęciem ruchu do władzy skarbowej I. Instancyi wniesione, równocześnie powinno się

podnieść żądanie na wyrób alkoholu podług niższej stopy podatku konsumcyjnego, w przeciwnym razie ono później nie będzie uwzględnionem.

Bonifikacya czyli zwrot podatku od alkoholu.

§. 8. Jeżeli alkohol na którym podatek konsumcyjny ciąży w ilości przynajmniej 50 litrów, czy to w beczkach lub innych naczyniach, jednak urzędownie oznaczonych po za granicę państwa wywiezionym zostanie to po odpisaniu podatku konsumcyjnego otrzyma się za każdy hektolitrostopień alkoholu bonifikacyę w kwocie 5 ct. za litr. Za likier zaś, jeżeli najmniejsza ilość wywieziona wynosi 25 litrów czy to w beczkach lub w butelkach, których objętość $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, 1 lub więcej litrów obejmuje się bonifikacya $1\frac{2}{3}$ ct. za litr.

Za alkohol na którym podatek konsumcyjny nie ciąży, jeżeli za granicę państwa przynajmniej we wywymienionej ilości wywieziony zostanie to oprócz bonifikacyi 5 ct jeszcze zwrot podatku w kwocie $17\frac{1}{2}$ ct. za litr.

Zwrot podatku płatny jest po 6 miesiącach od dnia wywozu za pomocą przekazów.

Maksymalna kwota rocznej bonifikacyi.

§. 9. I. Kwota bonifikacyjna dla obu monarchij w ciągu jednego roku ruchu, nie może więcej jak złr. 1,000.000 wynosić.

II. Przy wywozie alkoholu za granicę państwa będzie tylko połowa bonifikacyi, która zaznaczoną jest w §. 8. wypłaconą.

Jeżeli podczas tego peryodu ruchu, w którym wywóz nastąpił bonifikacya nie przekroczyła sumy oznaczonej pod I., druga połowa z końcem peryodu wypłaconą zostanie.

Jeżeli jednak należytość bonifikacyi za wymierzony alkohol przekracza oznaczoną cyfrę, to wypośredkuje się ile przypada z kwoty dozwolonej na każdy litr wymierzonego alkoholu.

Dodaje się, że moc alkoholu w likierze za którą oznacza się bonifikacyę $1\frac{2}{3}$ ct. za litr wymierzony 100° alkoholometrem, w rachubę brany będzie jako 35%.

Jeżeli kwota wypośredkowana większą jest od połowy bonifikacyi t. j. większy od $2\frac{1}{3}$ ct. za hektolitr stopnia alkoholu. Wtedy po skończeniu kampanii wypłaca się eksporterom różnicę wynikłą między powyższą kwotą a wypłaconą już połową bonifikacyi aż do dozwolonej kwoty bonifikacyi.

Jeżeli jednak wypośredkowana kwota mniejszą jest przypadająca na hektolitrostopień eksportowanego alkoholu jak wypłacona bonifikacya w wysokości $2\frac{1}{2}$ ct. to eksporter obowiązany jest różnicę w przeciągu 14 dni po zawiadomieniu do kasy państwowej zwrócić.

Rozstrzygnięcie obowiązków płacenia i wymiaru podatku.

§. 10. Pytanie czy podatek w §. 2 zawartym uiszczonym być ma lub nie, także co do wymiaru podatku, zwykle sądy rozstrzygnąć nie mogą.

Ściągnięcie zaległych podatków.

§. 11. Zaległe podatki ściągnięte będą zwykłym na to przepisany sposobem.

Pomoc przy wypośrodkowaniu podatku.

§. 12. Przełożony gminy obowiązany jest organom powołanym do wykonania tej ustawy na ich wezwanie bez zwłoki być pomocnym.

Organa podwładne przełożonemu gminy obowiązane są przy czynnościach urzędowych, przy zapisach czynu, przy przesłuchaniach nie tylko być obecni ale także wszelkie protokoły spisywać, w ogóle być pomocnymi w urzędowaniu.

Koleje, jakoteż Towarzystwa żeglugi parowej winny na wezwanie ministerstwa skarbu podać wykazy, o ile pośredniczyły przy transporcie palonych wysokowych trunków.

Przedawnienie.

§. 13. Co do przedawnienia podatku obowiązują te same przepisy ustawy z 18. marca 1878.

Poręka na podatek konsumcyjny.

§. 17. Podatek konsumcyjny cięży na alkoholu tak długo jak takowy znajduje się czy to na miejscu fabrykacji (§. 26), czy na składzie, czy pod zamknięciem urzędowym, czy w transporcie z gorzelni do składu, lub odwrotnie, czy też w transporcie przeznaczonym na wywóz; podatek konsumcyjny ma pierwszeństwo przed wszelkimi pretensjami, pochodzącymi z tytułu prawa cywilnego.

W każdym z tych przypadków nie można spirytusu wskutek jakiejkolwiek pretensyi pochodzącej z tytułu prawa cywilnego puścić wolny obrot, póki ciężący na nim podatek konsumcyjny nie zostanie uiszczonym lub też zakredytowanym przez rząd.

§. 18. Trzecią osobę, samo przez się nie zobowiązaną do opłaty podatku konsumcyjnego, wolno w następujących razach pociągnąć do uiszczenia niezapłaconego podatku konsumcyjnego od spirytusu, a mianowicie:

a) tego, kto ma gorzałkę w przechowaniu na imię i na korzyść osoby obowiązanej do uiszczenia podatku konsumcyjnego lub na mocy udzielonego mu przez tę osobę prawa zastawu na gorzałkę;

b) tego, od którego osoba obowiązana do uiszczenia podatku konsum. ma prawo żądać zwrotu przedmiotu na drodze sądowo-cywilnej i skargi o własność,

c) tego posiadacza, który kupując gorzałkę, ze względu na jej własność, jej uderzająco niską cenę, na znane mu osobiste przymioty, rzemiosło lub zatrudnienie poprzednika, lub ze względu na inne okoliczności, powinien być powziąć uzasadnione podejrzenie, że gorzałkę nieprawnie usuniętą z pod opłaty podatku konsumcyjnego.

§. 19. Jeżeli posiadacz gorzałki, od której podatku konsum. jeszcze nie opłacono nabył na nią prawo zastawu, to prawo tego nie może poszukiwać przed uiszczeniem zaległego podatku, jeżeli nabywając prawo zastawu, wiedział, lub mógł powziąć uzasadnione podejrzenie, czy to ze względu na uznane mu osobiste przymioty dłużnika, czy ze względu na rzemiosła lub zatrudnienie dłużnika, czy wreszcie ze względu na inne okoliczności, że palony wysokowy trunek nieprawnie usunięto z pod zapłaty podatku, albo że w chwili nabywania prawa zastawu podatku od trunku nie był uiszczonym.

§. 20. Jeżeli właściciel zapłaci zaległy za gorzałkę podatek konsumcyjny, do którego skarb państwa rości sobie pretensję, zostaje w jego posiadaniu.

Jeżeli podatku nie uiszczy, wtedy należy odnośny trunek wysokowy wziąć na jego koszt w przechowanie urzędowe; gdy w trzy miesiące od chwili zabrania trunku na przechowanie, podatek nie zostanie uiszczonym, wtedy sprzedaje go się publicznie.

Uzyskaną cenę oddaje się właścicielowi, po odciążeniu podatku konsumcyjnego oraz kosztów przechowania i sprzedaży.

Drugi główny rozdział. Ogólne rozporządzenie, dotyczące fabrykacyi mające na celu zabezpieczenie podatku.

Opis miejsca fabrykacyi i pogląd na przyrządy służące oraz naczynia do przechowania.

§. 21. Kto ma zamiar pędzić gorzałkę, lub takową za pomocą destylacyi przeeczyszczać, winien dostawić w oznaczonym przeciągu czasu (§. 44 i 53) opis miejsca fabrykacyi i pogląd na przyrządy, oraz donieść o rozpoczęciu ruchu

Doniesienie o posiadaniu aparatów destylacyjnych.

§. 22. Posiadacze aparatów destylacyjnych, którzy nie oddają się żadnemu z zatrudnień wyszczególnionych w §. 21., a nie zajmują się fabrykacją i sprzedażą takich aparatów winni donieść na piśmie w dwóchegzemplarzach przeznaczonej na to władzy skarbowej o posia-

daniu tych przyrządów, i to w przeciągu 48 godzin po sprawieniu takowych.

Jeden egzemplarz tego doniesienia, opatrzony poświadczeniem odbioru, zwraca się donoszącemu. Od powyższego doniesienia uwolnieni są aptekarzy tylko co do tych aparatów które nie obejmują jednego litra, lub są sporządzone z innego materiału jak metal.

Ogólne obowiązki przedsiębiorców (§. 12) ze względu na prowadzenie przemysłu.

§. 23. Przedsiębiorca ma obowiązek uwydatnić prowadzenie przemysłu wpadającym w oczy napisem na zewnętrznej stronie fabryki.

Obowiązany jest dalej utrzymać urzędowe oznaki na przyrządach i sprzętach, w razie że takowe przez inne osoby lub przez przypadek ulegną uszkodzeniu lub całkowitemu zniszczeniu, winien przedsiębiorca donieść o tem najbliższej władzy skarbowej w przeciągu 24 godzin od chwili jak się o tem dowie, celem odnowienia tychże.

Niezależnie od obowiązku wymienienia kierownika ruchu i personelu dozoru (przepisanego w §§. 53 i 75), winien przedsiębiorca na czas swej nieobecności zostawić w lokalu fabrycznym osobę, któraby w jego imieniu dawała potrzebne wyjaśnienia organom skarbowym którym poruczony jest dozór nad fabryką.

Przyjmuje się, że kierownik, a w jego nieobecności, ten który dozoruje pomocników i robotników, ma pełnomocnictwo do dawania owych wyjaśnień w imieniu przedsiębiorcy.

Gdy przedsiębiorca ustanawia na to inną jaką osobą, wtedy winien jest donieść nazwisko jej najbliższemu organom skarbowym mającym dozór nad przedsiębiorstwem.

Egzemplarz opatrzony urzędowym potwierdzeniem, zawierający opis miejsca fabrykacji, pogląd na przyrządy i sprzęty, doniesienie o postępowaniu pobornym przy fabrykacji spirytusu, dalej zawiadomienia o przerwach w robocie i inne potrzebne doniesienia winno się przechowywać razem z boletą cłową i rejestrem gorzelnii we fabryce w miejscu na ten cel przeznaczonej i dostępnem każdego czasu dla organów skarbowych.

Jeżeli przedsiębiorstwo zupełnie zaniechanem zostanie to przedsiębiorca obowiązany jest donieść o tem na piśmie dopiero co wymienionym organom skarbowym, i dopiero na mocy uzyskanego urzędowego potwierdzenia zostaje zwolnionym od odpowiedzialności zachowania urzędowych oznak w lokalach, na przyrządach i sprzętach.

Gdy produkt gorzelnii podlega podatkowi konsumcyjnemu, wtedy organa skarbowe sprawdzają na mocy owego doniesienia wszelkie zapasy gorzałki.

Przedsiębiorcy pozostawia się wolność natychmiastowego uiszczenia podatku konsumcyjnego od sprawdzonej ilości alkoholu, i to w całości lub częściowej kwocie, albo możliwość korzystania z kredytu.

W buo razach pozostawia się alkohol podległy podatkowi konsum. do wolnego użytku przedsiębiorcy.

Kwantum alkoholu które pozostało nie opodatkowane, uważa się jako złożone na składzie.

Powiększenie objętości naczyń fermentacyjnych, przechowywanie zacieru i brachy, wpuszczanie naczyń do ziemi, przesunięcie przyrządów, przechowywanie we fabryce przyrządów i naczyń nienależących do prowadzenia gorzelnii.

§. 24. Zabronionem jest:

1. Wstrzymywać przez jakiegokolwiek urządzenia przelanie się zacieru, lub zbierać przelewający się zacier w naczyniach urządzeniach nie oznajmionych lub w ogóle powiększać objętość naczyń fermentacyjnych po za objętość doniesioną.

2. Przechowywać w miejscu fabrykacji inne materiały mogące być użyte przy pędzeniu alkoholu prócz tych, które oznajmiono jako przeznaczone na postępowanie poborne przy fabrykacji alkoholu; również nie wolno tego rodzaju materiałów przechowywać w stanie zacieru po za miejscem fabrykacji

3. Brahe przechowywać w lokalu destylacyjnym.

4. Wpuszczać w ziemię bez osobnego pozwolenia jakiegokolwiek naczynie, z wyjątkiem (Maischbehälter) kotła destylacyjnego.

5. Usuwać przyrządy robocze z przeznaczonego im miejsca z wyjątkiem kadek na matkę, drożdżarek i kadek na słodkie zacierki drożdżowe chyba że to się dzieje na krótki czas w celu wyczyszczenia takowych.

6. Przechowywać w lokalach fabrycznych przyrządy robocze nienależące do ruchu przedsiębiorstwa

Używanie naczyń i przyrządów na inne cele.

§. 25. Bez uzyskania odpowiedniego zezwolenia od powołanej władzy skarbu, która nad gorzelnią czuwa, nie wolno naczyń fermentacyjnych i aparatów destylacyjnych wynieść, lub w innym celu używać choćby takowe nie były pod urządzeniem opieczętowaniem, chyba jeżeli przedsiębiorstwo zupełnie zostanie zaniechanem.

Bez poprzedniego doniesienia wolno używać kotła gotującego w innym celu jak do destylacji (Brennvorrichtung) w takich gorzelniach które posiadają najprostszy aparat destylacyjny mianowicie taki jaki jest wyrażony art. w §. 32 X. 1. jeżeli poprzednio tak przykrywa (Blasenhelm) jako też chłodnica (Kuhlvorricht,) urządzeni opieczętowane zostały.

Pojęcie miejsca wyrobu.

§. 26. Do miejsca wyrobu, którego opis winien przedsiębiorca przedłożyć, zalicza się:

1. Lokale robocze, t. j. ubikacye w których teczniczny przebieg wyrobu i rafinada gorzałki ma miejsce.
2. Lokale, w których się produkt przechowuje, jeżeli takowe nie się oddalone ponad 500 metrów od lokali wyżej wymienionych.
3. Wszelkie lokale mające bezpośrednią styczność z ubikacyami podanemi pod 1 i 2.

Zakładanie urzędowego zamknięcia; odpowiedzialność za nienaruszalność takowego.

§. 27. Tak długo jak ruch gorzelnii spoczywa, wyłącza się przyrządy z użycia za pomocą urzędowego opieczętowania, lub w inny odpowiedni sposób (zapomocą urzędowego zamknięcia).

Za nienaruszone zachowanie zamknięcia urzędowego odpowiedzialnym jest podczas peryody, kierownik ruchu, po peryodzie przedsiębiorca, lub jego zastępca, jeżeli przedsiębiorca nazwisko zastępcy oznajmił władzy skarbowej. I. instancyi; chyba że udowodnionem zostanie przypadkowe uszkodzenia, któremu on (kierownik ruchu, odnośnie przedsiębiorca lub jego zastępca) nie winien, lub też zawinienie innej osoby, za które on nieodpowiada.

Władze skarbowe oznaczają, stosownie do oznaczenia i ustroju przyrządów, które z nich i za pomocą jakich środków, mają zostać wyłączone z użytku.

Gdy władze skarbowe uznają to za konieczne, wtedy wyłącza się z użytku zapomocą urzędowego zamknięcia, nawet podczas peryody, pojedyncze przyrządy i sprzęty, które nie mają być używane.

Zdjęcie urzędowego zamknięcia.

§. 28. Przedsiębiorca jest uprawnionym sam zdjąć urzędowe zamknięcie, jeżeli do terminu, w którym wolno rozpocząć zaawizowane użycie przyrządu (naczynia) będącego pod zamknięciem urzędowym, nie zjawi się żaden urzędnik skarbowy w celu zdjęcia tegoż.

Pojęcie postępowania pobornego, odpowiedzialność tego, który niem kieruje.

§. 29. Postępowaniem pobornem nazywa się te czynności przy fabrykacyi spirytusu o których nakazano robić doniesienie celem wymierzenia i ubezpieczenia podatku produkeyjnego, względnie podatku konsumcyjnego.

Władza skarbowa bada dokonane doniesienie, i wystawia przedsiębiorey z własnych urzędowych rejestrów boletę na drukowanym formularzu; w bolecie téj potwierdza władza gorzelniom podlegającym podatkowi produkcyjnemu uiszczoną zapłatę przypadającego podatku, lub przepis podatku, (jeżeli i o ile zachodzi kredytowanie tegoż), a gorzelniom, których produkt podlega podatkowi konsumcyjnemu, potwierdza wykazaną ilość alkoholu. Dopiero wtedy wolno jest rozpocząć w oznaczonym czasie postępowanie poborne przy pędzeniu gorzałki, oraz użyć przeznaczonych na to przyrządów i naczyń, gdy ta boleta znajduje się w miejscu fabrykacyi i w rękach przedsiębiorcy, lub też osoby która w jego zastępstwie winna dawać wyjaśnienia.

Postępowania pobornego przy pędzeniu gorzałki winno się dokonać ściśle w taki sposób, jaki w doniesieniu wykazano i jaki jest przepisany w wystawionej bolecie.

Każde samowolne odstępianie od przepisów pociąga za sobą użycie odnośnych przepisów karnych.

Mianowicie zabronionem jest posługiwać się przy postępowaniu pobornem takimi naczyniami i przyrządami, które nie są oznaczone według przepisów wydanych przez urząd podatków niestałych.

Ten, który kieruje postępowaniem pobornem przy pędzeniu gorzałki uważany będzie za sprawcę niewykazanego lub odmiennego od doniesienia i bolety postępowania pobornego, które zajdzie podczas jego obecności w miejscu przedsiębiorstwa.

Urzędowa rewizya.

§. 30. Organom skarbowym, powołanym do wykonania przepisów niniejszej ustawy, należy bezwarunkowo dozwoić przystępu do miejsca wyrobu (§. 26) oraz przebywania tamże za dnia, a podczas awizowanej pory ruchu i w nocy, aby mogły wypełniać czynności urzędowe; przedsiębiorca winien osobiście, lub przez swój personal służbowy udzielić pomocy organom skarbowym w ich czynnościach służbowych na miejscu wyrobu.

Także w innych, niewymienionych tu przypadkach należy bezwarunkowo dozwoić wstępu do miejsca wyrobu organom skarbowym, gdy te przyjdą w asystencyi członka urzędu gminnego, lub w asystencyi innej władzy, oraz należy dozwoić im na podjęcie urzędowej czynności.

W razie rewizyi ze strony urzędu podatków niestałych, obowiązkiem jest przedsiębiorcy, odnośnie jego zastępcy, przedłożyć natychmiast bolety, rejestra i inne dokumenty, które polecono przechowywać, i wręczyć takowe w danym razie władzom skarbowym za poświadczeniem odbioru.

§. 31. Ilość alkoholu oblicza się według różności surrogatów, aparatów destylacyjnych i rozmiarów naczyń fermentacyjnych, i to:

I. W drodze oznaczenia ryczałtowego podług siły wydajnej aparatu destylacyjnego

II. Na podstawie dobrowolnej umowy z przedsiębiorcą gorzelnii (Abfindung), według prawdopodobnej wielkości produkcji alkoholu.

III. Na podstawie oznaczeń aparatu kontrolującego według rzeczywistej produkcji.

Podział gorzelnii.

§. 32. W tym celu (§. 31) dzielą się gorzelnie:

I. Na takie, które przerabiają materiały mączne (ziemniaki) zboża, owoce strączkowe, mączkę (skrobię) jeżeli zachodzą równocześnie poniższe warunki:

- a) Przedsiębiorcami muszą być rolnicy, którzy dlatego tylko pędzą gorzałkę, aby uzyskać wywar, na wyżywienie swego bydła. i to tylko w takiej ilości jakiej stan bydła wymaga. W razie użycia zboża jako surogatu, koniecznym warunkiem jest, żeby używać jedynie zboża niedojrzałego, lub zepsutego, i to zboża własnego zbioru;
- b) ogólna objętość naczyń fermentacyjnych gorzelnii nie może wynosić 17. hektolitrów; wolno używać tylko aparatu destylacyjnego z bezpośrednim ogniskiem, który nie posiada innych części składowych, jak tylko po jednym kotle gotującym (Brennblase), mieszadle (Rührwerk), przykrywie (Blasenhelm), chłodnicy (flaszki węzownicze) lub też proste chłodzące rury i rurę łączącą przykrywę z chłodnicą; kocioł gotujący nie może więcej obejmować jak 2 hektolitry, i napełnianym być może jedynie tylko przez zdjęcie przykrywy.

II. Na gorzelnie, które nie mieszczą się pod I., a które przerabiają materiały mączne.

III. Na gorzelnie przerabiające: celulozę, tropinambur, buraki i melasę, odpadki przy fabrykacji cukru, jako to syrop i inne płyny o znaczniejszej zawartości cukru.

IV. Na gorzelnie przerabiające odpadki winne i równocześnie z gorzałką produkujące sole winne.

V. Na gorzelnie, które przerabiają inne materiały, jak te które podano pod I, II i III, jakoto owoce, jagody, korzenie, winne osady, i miodowe płyny.

Oznaczenie ryczałtowe według siły wydajnej aparatu destylacyjnego.

§. 33. Oznaczeniu ryczałtowemu według siły wydajnej aparatu destylacyjnego podlegają gorzelnie wyszczególnione w §. 32 pod I. i V.

Celem poddania gorzelni pod system pauszalizacji może minister finansów zwolnić ją od warunku, żeby niedojrzałe lub zespute zboże, używane do przetworu było z własnej produkcji przedsiębiorcy gorzelni.

Dobrowolna ugoda.

§. 34. Dobrowolna ugoda wzmiankowana w §. 31 pod II. może nastąpić:

1) W gorzelniach używających nie więcej jak dwa aparaty destylacyjne, które składają się tylko z części oznaczonych w §. 32 pod I., a których kotły gotujące razem nie mają większej objętości jak 4 hektolitry; i to tylko w tym razie jeżeli przedsiębiorcami są właściciele ziemscy i używają do fabrykacji spirytusu przez siebie wyprodukowanych owoców, lub odpadków i drożdży winnych pochodzących z własnego zbioru, lub jagód, korzeni albo innych dziko rosnących owoców.

2) W gorzelniach, które przerabiają materiały mączne, jeżeli takowe mają tylko jeden aparat destylacyjny, i to taki, jak w §. 32 pod I. oznaczono; jeżeli prócz tego zadosyćuczyniono warunkom w §. 42 zawartym; ponadto, jeżeli przedsiębiorcami są rolnicy, którzy dlatego tylko pędzą gorzałkę, aby na utrzymanie swego stanu bydła, zyskać dlań wywar na paszę, — i to za ruch gorzelniany w czasie ośmiomiesięcznym poczynającym się we wrześniu, październiku lub listopadzie.

3) W gorzelniach, bez względu na rodzaj aparatu destylacyjnego, które pędzone są przez właścicieli browarów, jeżeli ci zużywają jedynie odpadków z własnej fabrykacji piwa, z wyjątkiem piwa zepsutego.

Wypośrodkowanie ilości alkoholu według rzeczywistego produktu.

§. 35. W gorzelniach zestawionych w §. 32 pod II., III. i IV. oznacza się ilość alkoholu według rzeczywistego produktu na podstawie wskazówek aparatu kontrolującego.

Sposób uiszczenia podatku.

§ 36. W razie oznaczenia ryczałtowego według siły wydajnej aparatu destylacyjnego, lub w razie dobrowolnej ugody, ściągają się podatki podczas produkcji.

Gdy atoli ilość alkoholu oznaczoną była według rzeczywistego produktu, wtedy ściągają się podatki w chwili puszczenia gorzałki z pod rządowej kontroli w wolny obrót.

ODDZIAŁ DRUGI.

Ryczałtowe oznaczenie według siły wydatnej aparatu destylacyjnego.

Skala oznaczenia ryczałtowego.

§. 37. Skalę oznaczenia ryczałtowego według siły wydatnej aparatu destylacyjnego stanowią:

- a) ilość zacieru, odpowiadająca dziennej sile wydatnej aparatu destylacyjnego.
- b) Wydatność alkoholu oznaczona w hektolitrostopniach według gatunku materyału za każdy hektolitr tej ilości zacieru.

Ciąg dalszy.

§. 38. Jako dzienną siłę wydatną aparatu destylacyjnego, to znaczy jako ilość zacieru, którą z wliczeniem objętości alembiku można dziennie (biorąc dzień za 24 godzin) odpędzić, przyjmuje się:

A) W razie przerabiania materyałów mącznych i materyałów podanych w §. 32. pod V.:

1) Dla aparatu destylacyjnego, który nie posiada innych części składowych jak tylko kocioł gotujący bezpośrednio opalany ogniem, mieszađło, przykrywę (Blasenhelm), chłodnicę (Kühlflaschen-Kühlschläuchen) albo rury chłodzące i rurę przewodnią pokrywy z chłodnicą potrójną wielkość całej objętości pynu wyrażoną w litrach.

B) W razie przerabiania materyałów oznaczonych w §. 32 pod V.

2) Dla aparatu destylacyjnego, który prócz części składowych wymienionych pod 1).

a) ma jeszcze wygrzewacz, (Maischwärmer);

b) lub opatrzony jest rektyfikatorem, naczyniem na luter (Luterbehälter), dephegmatorem itd., poczwórną objętość wyrażoną w litrach kotła gotującego.

3) Dla aparatu destylacyjnego, podobnie urządzonego jak pod 1) oznaczony, opatrzonego ponadto jedną lub kilkoma częściami składowymi, przytoczonymi po 26) popiätną objętość kotła gotującego wyrażoną w litrach.

4) Dla aparatu destylacyjnego opalonego parą przyjmuje się co najmniej ośm razy większą objętość kotła gotującego do którego się parę wpuszcza, wyrażoną w litrach.

(Gdyby aparat destylacyjny parą opalany (4) okazał większą dzienną siłę wydatną, wtedy należy takową oznaczyć na mocy dobrowolnej ugody między zarządem skarbowym a przedsiębiorcą gorzelnianym, lub w drodze destylacji na próbę, gdyby do ugody nie przyszło.

Jako objętość dla kotła gotującego przyjmuje się cztery piąte ($\frac{4}{5}$) całkowitej jego objętości.

Jeżeli dzienna siła wydatna, wyrażona w litrach, nie jest dokładnie podzielną przez 10, wtedy skuteczniejszą się tę podzielność, zaokrąglając liczbę ku dołowi.

Gdyby weszły w użycie aparaty destylacyjne, dla których skala siły wydatnej nie da się oznaczyć na podstawie niniejszego paragrafu, wtedy oznaczy ich siłę wydatną minister finansów w porozumieniu z królewskim węgierskim ministrem finansów.

Ciąg dalszy.

§. 39. Jeżeli odpadki zmieszane są ze spirytusem, wtedy bierze się siłę wydatną tylko w wysokości czterech piątych wymiaru dokonanego w §. 38; a przy jej zaokrągleniu postępuje się według przepisu w tymże paragrafie podanym.

Wydatek alkoholu.

§. 40. Wydatek alkoholu ustanawia się od każdego hektolitra zacieru z uwzględnieniem różnych użytych gatunków materiałów surowych, a mianowicie:

- a) na 5 stopni przy przerabianiu materiałów mącznych (§. 32 I.);
- b) na 3 stopnie, przy użyciu zimowych i latowych czereśni, wiśni, moreli, brzoskwini i innych owoców z wyjątkiem wina, osadu winnego, z owocowych moszczów, winogron i wody miodowej;
- c) na 2 stopnie, przy użyciu jabłek, gruszek i innych owoców pestkowych, gatunków jagód i korzeni, dalej i odpadków przy warzeniu piwa;
- d) na $1\frac{1}{4}$ stopnia przy przerabianiu wyciśniętych owoców.

Z ustanowionego pod a) wydatku w alkoholu opuszcza się 20 procent za produkcją, która się odbywa w okresie ośmiomiesięcznym, poczynającym się we wrześniu, październiku lub listopadzie: opust ten dotyczy gorzelnii wyszczególnionych w §. 32. I., z wyjątkiem tych, których właściciele przerabiając niedojrzałe lub zepsute zboże, uzyskanego wywaru nie używają wyłącznie na paszę dla swego bydła.

Postępowanie poborne.

§. 41. Postępowanie poborne rozpoczyna się, w razie przerabiania materiałów mącznych, z przeprowadzeniem materiałów wytworzonych do naczyń fermentacyjnych, a w razie przerabiania materiałów podanych w §. 40 pod lit. b), c) i d) z przeprowadzeniem materiałów służących do produkcji gorzalki (zacieru) do aparatu destylacyjnego.

Ograniczenie dotyczące naczyń i przerabiania materiałów mącznych.

§. 42. Dla gorzelni wymienionych w §. 32 pod I. ustanawia się jeszcze co niżej:

1) Wszystkie naczynia wchodzące w użycie muszą zostać wymierzone i oznaczone urzędowo.

2) Do przyrządzenia i przechowania zacieru wolno użyć co najwyżej trzech kadzi, których ogólna objętość nie może przenosić potrójnej dziennej siły wydatnej aparatu destylacyjnego.

3. Przyrządzenie zacieru aż do jego przeprowadzenia do aparatu destylacyjnego, winno się odbywać w tych samych naczyniach, a zacier zfermentowany winien być wprost z tych naczyń przeprowadzonym do aparatu destylacyjnego.

4. Jeżeli wytwarza się sztuczne drożdże, wtedy żadne z przeznaczonych na to naczyń nie powinno przenosić dziesiątej części objętości jednej kadzi do fermentacji, a wszystkie naczynia razem wzięte nie mogą przenosić ogólnej objętości wszystkich kadzi.

Warunek użycia kadzi zaciernych i t. p.

§. 43. Kadzie zacierne, chłodniki (Kühlschiffe-Kuhlwanne.) czerpaki na zacier, w ogóle naczynia i przyrządy które służą dla przechowania zatartych produktów przed rozpoczęciem fermentacji tychże, tylko w takich gorzelniach znajdować się mogą których aparat destylacyjny posiada warunki wymienione w § 38 pod 3 i 4.

Doniesienie o rozpoczęciu ruchu, spisanie wyvodu oględzin i wypośrodkowanie siły wydatnej.

§. 44. Celem oznaczenia siły wydatnej aparatu destylacyjnego winien przedsiębiorca gorzelni podać ustnie lub na piśmie najbliższej władzy skarbowej miejsce i numer budynku, w którym przedsiębiorstwo ma się prowadzić, i to na cztery tygodnie przed rozpoczęciem corocznej kampanii (§. 45).

W skutek tego doniesienia władza urzędownie zbada stan części składowych aparatu destylacyjnego, objętość kotła gotującego, i naczyń zacierowych jeżeli takowe pooznaczone są na przerabianie materiałów mącznych, i urzędownie przeznacza owe naczynia i aparat destylacyjny; rezultat tej czynności zestawia się w wykaz, umieszcza się w nim dzienną siłę wydatną aparatu destylacyjnego (§. 36) i daje do podpisu przedsiębiorcy gorzelni, lub dwóm wiarogodnym świadkom, na przypadek, że przedsiębiorca pisać nie umie.

Wymiar objętości kotła gotującego i naczyń zacierowych odbywa się przez nalanie wody.

Okres ryczałtowego oznaczenia.

§. 45. Oznaczenie siły wydatnej odbywa się na całą porę ruchu przypadającą na czas od 1 września do końca sierpnia.

Wciągu tego czasu nie wolno robić zmian przy aparacie destylacyjnym, któreby mogły wpłynąć na siłę wydatną.

Kto chce na przyszłą kampanię robić podobne zmiany, winien najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem kampanii donieść o tem w zwyż podanej formie, poczem władza poczyni odpowiednie kroki, stosownie do powyższych przepisów.

Pominąwszy ten przypadek, uskutecznia się urzędowe oznaczenie siły wydatnej dopiero po 3 latach o dokonanego ostatnią razą, chyba że przedsiębiorca gorzelni rychlejszego terminu zażąda.

Doniesienie.

a) Treść tegoż i sposób podania go.

§. 46. Doniesienie postępowania pobornego robi się u tego urzędu podatkowego, lub u tego urzędu skarbowego, któremu gorzelnię przydzielono.

Doniesienie to, na piśmie w 2 egzemplarzach robią gorzelnie, mające aparaty destylacyjne których siłę wydatną oznaczono na podstawie §. 38 pod 3 lub 4. Gorzelniom, których aparaty destylacyjne wymierzono na podstawie punktu 1 lub 2 §. 38., mogą doniesienia ustnie uskutecznić, które władza skarbowa sama w dwóch egzemplarzach zapisze.

Doniesienie ma zawierać:

a) Imię i nazwisko przedsiębiorcy gorzelni, miejsce i numer budynku, w którym się gorzelnia mieści;

b) Gatunek materyałów, które się chce przetwarzać, a w razie użycia materyałów mącznych, także numeru i objętości naczyń zacieranych i drożdżowych, mających być użytymi;

c) numer mającego być użytym aparatu destylacyjnego oraz dzienną siłę wydatną tegoż, oznaczoną urzędownie w hektolitrach zacieru;

d) dzień i godzinę rozpoczęcia przeprowadzenia materyałów wytworzonych do aparatu destylacyjnego;

e) dzień i godzinę zakończenia destylacji;

f) przeciąg czasu objęty terminami pod d) i e), to znaczy czas destylacji wyrażony w dniach i godzinach; części godziny liczą się za całą godzinę;

g) jeżeli w tym czasie odbywa się fabrykacja drożdży, to trzeba o tem nadmienić.

Pisemne doniesienie musi być czytelne, nie może zawierać miejsc skrobanych lub przekreślonych i powinno być podpisane przez przedsiębiorcę lub jego pełnomocnika.

b) Chwila doniesienia.

§. 47. O postępowaniu pobornem winno się donieść najpóźniej na 48 godzin przed rozpoczęciem takowego, atoli władza skarbowa I. instancyi ma prawo na wniosek przedsiębiorcy skrócić ten termin, o ile na to pozwala uskutecznienie kontroli urzędowej.

Postępowanie poborne przy pędzeniu spirytusu z materyałów mącznych musi obejmować co najmniej ośmiodniowy nieprzerwany czas destylacyi. Minister skarbu może atoli czas ten skrócić aż do 24 godzin.

Postępowanie poborne przy pędzeniu spirytusu z materyałów wymienionych w §. 40. pod lit. *b) c) i d)* musi obejmować co najmniej 24 godzinny nieprzerwany czas destylacyi.

Oznaczenie podatku ryczałtowego.

§. 48. Urząd podatkowy lub władza skarbowa oblicza na podstawie doniesienia przypadający podatek ryczałtowy w ten sposób, że mnoży siłę wydatną aparatu destylacyjnego wyrażoną w hektolitrach 1) przez doniesiony czas pędzenia, 2) przez ilość alkoholu stopni obliczoną za jeden hektolitr zacieru każdego z doniesionych gatunków materyału, 3) przez stopę podatku wynoszącą 35 ct. za każdy hektolitrostopień alkoholu.

Wrazie fabrykacyi drożdży wymierza się prócz tego podatek drożdżowy wynoszący 2 $\frac{1}{2}$ ct. od każdego hektolitro-stopnia alkoholu podpadającego pod podatek.

Oznaczenie podatku ryczałtowego w razie przerabiania materyałów o różnej wydajności alkoholu.

§. 49. Wrazie doniesionego przerabiania materyałów o różnej wydajności alkoholu, oblicza się podatek ryczałtowy według tego materyału który ma największą wydajność alkoholu.

Przerabianie materyałów podanych w §. 40 pod lit. *b) i c)* w połączeniu z materyałami mącznymi dozwolonem jest tylko gorzelniom wymienionym w §. 32 po I., i to tylko za przestrzeganiem przepisów zawartych w §. 42.

Zwrot podatku w razie przeszkody w ruchu.

§. 50. W regule nie upoważniają przeszkody w ruchu do żądania zwrotu lub odpisania podatku.

Gdy atoli jakiś nadzwyczajny wypadek uniemożliwi całkowicie ruch aparatu destylacyjnego, wtedy udziela się zwrotu lub odpisania podatku za czas, podczas którego ruch aparatu był uniemożliwionym, ale tylko pod następującymi warunkami: W nadzwyczajnym wypadku

trzeba niezwłocznie donieść najbliższej władzy skarbowej na piśmie w 2 egzemplarzach, aby takowa mogła stwierdzić przeszkodę. Gdyby w przeciągu 8 godzin od chwili doręczenia tego doniesienia nie zjawił się żaden urzędnik lub pełnomocnik władzy skarbowej, może przedsiębiorca stwierdzić zakaz przeszkody w ruchu i stan jego przez członka zarządu gminnego oraz dwóch wiarogodnych świadków.

Urzędnik skarbowy odbierający doniesienie, kwituje z jego odbioru, dodając dzień i godzinę doniesienia, i podpisując jeden egzemplarz tegoż, który się zwraca przedsiębiorcy, aby się miał czem zastawić.

Gorzelnie, które używają aparatów destylacyjnych podanych w §. 38. pod 1 lub 2, mogą ustnie donieść o przeszkodzie w ruchu, i otrzymują pisemne potwierdzenie ze strony urzędu, że doniesienie zostało uskuteczniomem.

U S T Ę P T R Z E C I.

Część pierwsza.

Wypośrodkowanie uzyskanej ilości alkoholu według wskazówek aparatu kontrolującego.

Przepisy użycia aparatu kontrolującego.

§. 51. Wrazie użycia aparatu kontr. stawia się następujące żądania.

1. Lokal destylacyjny tak musi być urządzonym, żeby aparat kontr. mógł być ustawionym na miejscu gdzie go łatwo widzieć można, i do którego łatwo przystąpić można. Miejsce to musi być co najmniej o 65 cm. oddalone od chłodnicy, od aparatu destylacyjnego i od każdej ze ścian lokalu.

2. Chłodnica aparatu destyl. tak musi być urządzoną żeby jej wewnętrzne urządzenie można całkowicie zbadać, i żeby ją można opatrzyć urzędowem zamknięciem.

3. Aparaty destylacyjne tak winne być urządzone, żeby przestrzenie w których się gromadzi para alkoholowa, była ze sobą ustawicznie, ściśle i pewno połączone, tak między sobą jako też z kotłami gotującymi i chłodnicą.

4. Rury i zbiorniki aparatu dest. w których się zbierają płyny zawierające alkohol wyjąwszy zacier zanim takowe minęły aparat kontrol. niepowinny mieć miejsc uszkodzonych lub łatanych, a otwory tylko takie jakie są potrzebne do widzenia, i do których się można z zewnątrz dostać, otwory te muszą być opatrzone kurkami, które przeziurawione są tylko w tym kierunku w jakim się przewód pary alkoholowej i płynów odbywać winien. Prócz tego kurki muszą być tak

urządzone i opatrzone zamknięciem urzędowym by podlegały widocznemu uszkodzeniu na przypadek gdyby je usunąć chciano, lub tak obrucić iżby para lub plyn mogły nieprawidłowo zostać upuszczone.

Przepisy te nie stosują się do wentylów bezpieczeństwa umieszczonych na górnej pokrywie kotła gotującego, lub w najwyższych punktach rur przewodnich dla pary, łączących kotły gotujące między sobą lub takowe z rektyfikatorem i deflegmatorem.

5. Rury przewodzące alkoholowe płyny (z wyjątkiem zacieru) zanim takowe przejdą przez aparat kontrolujący, muszą być pomalowane w właściwy nie tylko sposób, oraz łatwo z wszystkich stron dostępne.

6. Rura łącząca chłodnicę, aparat destylacyjny i aparat kontrolujący winna biedz w prostym kierunku, chyba że na jej końcach potrzebne jest zagięcie, celem połączenia z chłodnicą i z aparatem kontrolującym. Długość tej rury może co najwyżej trzy metry wynosić, i musi zostać opatrzoną, w obecności władzy skarbowej wierzchnią rurą z gładkiej niepociągniętej blachy cynkowej, i to tak, żeby między obu rurami była wszędzie przestrzeń szeroka na 3 ctm.

Jeżeli ta rura łącząc przechodzi przez mur, to odstawać musi od muru ze wszech stron nie mniej jak na 6 ctm. a nie więcej jak na na 8 cm.

Jeżeli zaś przechodzi przez drzwi lub okno będące w murze to odstęp, od muru może wynosić więcej jak 6 ctm.

7. Jeżeli aparat destylacyjny tak jest urządzonym, że plyn zawierający alkohol, może być napowrót sprowadzonym do kotła gotującego, wtedy rura, którą wymiar odpływa, musi prowadzić do naczynia tak urządzonego, żeby plyn alkoholiczny odprowadzony ową rurą, musiał się zmieszać ze znaczniejszą ilością wywaru, albo rura ta musi sięgać co najninniej 8 ctm. prostopadle w miejsce, lub być opatrzoną równie wysokim pierścieniem szczelnie przylegającym, tak iżby wszystko, zbywane jedynie przez tę rurę nigdy nie można było odpędzić lecz żeby zawsze pewna ilość wywaru zostawała.

Jeżeli aparat destylacyjny połączony jest z tak zwanym separato-rem, to jego rura odprowadzająca tak musi być urządzoną, żeby pozostałość z destylacji, z separatora dostawała się prosto do kanału nieczystości.

8. Jeżeli luter powtórnie przedestyłowany będzie, to zupełnie ilość jego na aparacie kon. uwzględnionem nie będzie.

Opatrzenie aparatu destylacyjnego aparatem kontrolującym.

§. 52. Każdy aparat destylacyjny, mający własną chłodnicę, musi być opatrzonym aparatem kontrolującym, odpowiadającym wymaganiu

ministerstwa skarbu, wyjątek stanowi tu aparat rektyfikacyjny, na przypadek że w myśl § 76. dozwolone jest pędzenie gorzelnii z rektyfikacją. Przedsiębiorca gorzelnii ma obowiązek sprawić taki aparat kontrolujący na własny koszt, oraz wykonywać na własny koszt wszelkie roboty, i sprawić wszelkie przyrządy, jakie uznane zostaną przez władzę skarbową za potrzebne, celem pewnego ustawienia aparatu.

Władza skarbowa dostarczy na koszt skarbu państwa aparatów kontrolujących, które się okażą potrzebne, przy wejściu w życie niniejszej ustawy, a mianowicie gorzelniom, które dotąd płaciły ryczałtowi podatek według siły wydatnej objętości zacierowej; oraz gorzelniom płacąc podatek produkcyjny, które w ostatniej peryodzie ruchu dziennie przeciętnie nie więcej jak 5 hektolitrowych wysokowych płynów, produkowały.

Opis miejsca fabrykacyi. pogląd na przyrządy.

§. 53. I. Ogólne zobowiązania.

Przedsiębiorca gorzelnii winien najpóźniej na 4 tygodnie przed roczną peryodą ruchu, a w ciągu takowej, najpóźniej na 14 dni przed początkiem miesiąca, w którym ruch się rozpocznie, donieść władzy skarbowej I. Instancyi miejsce i numer gorzelnii, winien dokładnie opisać lokale przeznaczone do fabrykacyi, oraz dać pogląd na wszelkie przyrządy i naczynia przeznaczone do pędzenia gorzelnii, jako to kadzie, chłodnice, kotły itp. podając dokładnie objętość tychże.

W wykazie tym, wygotowanym w 2 egzemplarzach mieścić się ma wykaz osób które dozoruja robotników oraz nazwisko osoby która ciągle lub w nieobecności przedsiębiorcy bez przerwy kieruje gorzelnią; osoba ta winna stanowisko swoje utwierdzić podpisem. Ani w opisie ani w wykazie nie może być wyraz wykreślony, zmieniany lub wyskrobany, gdyż takowe władza zwróci.

Jeden egzemplarz opisu i wykazu zwraca władza przedsiębiorcy kwitując z ich odebrania.

Powyższy opis i wykaz mają swe znaczenie i na następne peryody ruchu, jeżeli nie projektuje się żadnych zmian w gorzelni. Wymiar objętości naczyń (§. 54) musi atoli się odbyć jeżeli takowe nie nastąpiło w trzech ostatnich peryodach ruchu, a w każdym razie na wyraźne żądanie przedsiębiorcy.

Każdą projektowaną zmianę w gorzelni, trzeba oznajmić władzy skarbowej, i to na 14 dni przed rozpoczęciem rocznej peryody ruchu, lub podczas tejże na 14 dni przed skutecznieniem zmiany. Zmiany w składzie personalu dozorującego lub zmiany kierownika winien przedsiębiorca oznajmić władzę skarbową dozoruującą gorzelnię i to w przeciągu 24 godzin.

II. Zobowiązania przy fabrykacyi drożdży.

Przedsiębiorca który w gorzelnii swej chce fabrykować drożdże, winien o tem zawiadomić władzę skarbową I. instancyi na piśmie w 2 egzemplarzach, i to najpóźniej na 14 dni przed rozpoczęciem tej fabrykacyi. Zawiadomienie to wiąże przedsiębiorcę najmniej na 2 bezpośrednio następujące po sobie miesiące, przeznaczonem pędzenie spirytusu, o tyle, że podatek konsumcyjny za drożdże (§. 4.) uiścić trzeba nawet w tym razie, chociaż weale drożdży obok pędzenia, spirytusu nie fabrykowano.

Jeden egzemplarz tego doniesienia, opatrzony pokwitowaniem z odbioru, zwraca się przedsiębiorcy.

Spisanie wyvodu oględzin.

§. 54. Na mocy opisu i wykazu (§. 53) podejmuje władza skarbową urzędową rewizyę lokali przyrządów i naczyń. Następnie oznacza objętość tychże naczyń, wlewając w nie wodę.

Przedsiębiorca ma obowiązek dać wszelkie wyjaśnienia potrzebne dla kontroli podatkowej, a osoby przeznaczone do prowadzenia ruchu winny wykonać każde zlecenie dane w tym celu przez władzę skarbową.

Przedewszystkiem baczycy należy na to, żeby aparat kontrolujący odpowiadał warunkom podanym w §. 51.

Skoro takowe są dopełnione, wtedy przystępuje się do ustawienia aparatu kontrolującego i połączenia go z aparatem destylacyjnym, poczem uskutecznia się urzędowe zamknięcia przy kurkach, w miejscach spojenia apar. destyl., chłodnicy i t. d.

W końcu spisuje się protokół z powyższych czynności, a w nim podaje się liczbę i rodzaj uskuteczionych zamknięć urzędowych, oraz opisuje dokładnie miejsca w których są założone; prócz tego notuje się w liczbie i w słowach cyfry zegarów, na które każdy aparat kontrolujący po ustawieniu go wskazuje.

Przedsiębiorca gorzelnii, lub jego zastępca mający do tego pełnomocnictwo, podpisuje ten protokół.

Jeżeli który aparat kontrolujący, połączony z aparatem destyl. nie podaje bezpośrednio ilości alkoholu, lecz ilość produktu, i jego zawartość alkoholu, wtedy należy oznaczyć przeciętną zawartość alkoholu w produkcji i takową w protokole zanotować.

Ta przeciętna zawartość alkoholu nie może mniej wynosić niż 70 stopni w gorzelniach, które podczas miesięcznej peryody, wyrabiają dziennie przeciętnie do 2 hektolitrów alkoholu, nie mniej niż 75 stopni w gorzelniach, które w tych samych warunkach 2 do 7 hektolitrów wyrabiają, a nie mniej niż 80 stopni w gorzelniach, które w tych samych warunkach wyrabiają po nad 7 hektolitrów alkoholu.

Tak ustanowioną zawartość alkoholu bierze się za podstawę obliczenia podatku w tym razie, gdyby aparat kontrol. wykazywał niniejszą zawartość alkoholu.

Powyższe przepisy co do oznaczenia najmniejszej przeciętnej zawartości alkoholu, nie stosują się do gorzelni, które równocześnie produkują sole winne. (§. 32. IV).

§§. 55. Protokół, o którym mowa w §. 54. ważnym jest i na następne peryody ruchu, chyba że projektowane są jakie zmiany w gorzelni.
(Dokończenie nastąpi w Nr. 10).

Do czytelników.

Szan. Pp. Prenumeratorów, którzy dotychczas z uiszczeniem prenumeraty zalegają, upraszamy o łaskawe nadesłanie tejże za przekazem wprost do Administracyi plac Bernardyński l. 7. we Lwowie.

OGŁOSZENIA.

SZKOŁA GORZELNICZA

w DUBLANACH.

Wykłady na kursie gorzelniczym w Dublanach, rozpoczynają się w r. b. dnia 6 kwietnia i trwać będą trzy miesiące. Bliższych wyjaśnień udziela podpisany kierownik:

Dr. R. Wawnikiewicz

prof. chemii w Dublanach i docent politechniki lwowskiej.

Od roku 1818 istniejąca, na 5 wystawach krajowych najwyższymi medalami i przez Wys. Ministerstwo medalem zasługi odznaczona c. k. uprzyw. fabryka wyrobów metalowych

Braci Kohlhaupt w Ustroniu

na Szląsku austriackim

podejmuje kompletne **urządzenia gorzelni** wszelkich kategorii, jako też pojedyncze części tychże jak: *aparata* destylarne pojedyncze, lub skombinowane z koloną własnego pomysłu dające od 88 do 92° czysty spirytus, *panniki* Henzego ulepszone, *kadzie* zacienne żelazne, mechaniczne chłodzące *kolby* parowe, *rzetworory* na spirytus, stępy słodowe, pulsometry itp. z żelaza lub miedzi z własnej **waleowni** po nader niskich cenach praktyczne i trwałe.

Również wszelkie roboty i reperacje w zakresie kotlarstwa wchodzące, o czem, już w kraju naszym, na *setki* liczone urządzenia gorzelni, a za też, listy pochwalne świadczyć mogą najpochlebniej, które jak wszelkie kosztorysy na żądanie wyśle bezpłatnie i opłacone.

Miejscowości w Galicyi, w których fabryka, bądź całe, bądź częściowe urządzenia gorzelni przeprowadziła: Balice, Baranów, Basznia dolna, Badrykowce, Besko, Bieździatka, Boguchwała, Bobrowniki, Borzecin, Branice, Bratkowice, Brzezie, Besko, Cergowa, Chmielów, Cieszyna, Chorońnica, Chorzelów, Chwałowice, Czajkowa, Czorsztyn, Czudec, Dąbrowa, Dólna Starawieś, Dylągówka, Dunkowice, Dziewieńszyce, Gawrzyłowa, Gdyczyna, Głobikówka, Głowaczowa, Gnojnik, Gorzyce, Grabownica, Grębów, Harta, Horoszówka, Huta, Hyżne, Jaślany, Jaszczurowa, Jasionka, Iwla, Kamionka, Kielanowice, Kielków, Kierniczka, Klimkówka, Kołodziejówka, Kombornia, Konotopy, Końskie, Kopytówka, Koszyłowce, Kozy, Krzyż, Laskowa, Lipnica wielka, Lusławice, Łopuszka wielka, Łubno, Lipiny, Machów, Markuszowa, Międzywodzie, Myżyniec, Mokrzyszów, Mosty, Nadyby, Nagnajów, Nagoczyn, Nidek, Nowodwory, Nowosiółki gość., Nozdrzec, Obszar, Odrzykoń, Okopy, Opulsk, Ostrów, Pawłosiów, Piekary, Pikołówki, Pleszów, Pletnica, Podgrodzie, Polanka wielka, Przecław, Przyłbice, Przedbórz, Pustków, Poturzyca, Radlna, Radynice, Radłów, Ryglice, Rymanów, Rudna, Rzędzianowice, Rzemień, Rzychowa, Sanoczek, Siebieczów, Siedliska, Sielec, Skomorochy, Sławentyn, Stojowice, Sufczyn, Suchorów, Szklary, Tarnowiec, Torskie, Tropie, Trynca, Trzebuska, Trzeńnica, Toroszowka, Tworkowa, Tyczyn, Ulicko, Wielopole, Wielowieś, Wojków, Wola osiecka, Wymysłów, Wysoka, Zaczernie, Zaleszczyki, Zarzycze, Zawada, Zbydniów, Zgłobień, Ziempińów, Żabno, Żyraków.

JANA OCHSNERA

KOTLARNIA, FABRYKA MASZYN GORZELNICZYCH

WYROBÓW METALOWYCH

w Białej koło Bielska.

poleca Pp. Właścicielom gorzelni swoje najnowsze i uprzywilejowane aparaty destylacyjne, które wprost z zacieru 96% spirytus zdolny do konsumpcji dają. Zalety tychże: Małe użycie pary i wody, szybki odpęd, wysoka stopniowość alkoholu 96% łatwa i pewna manipulacja, wywary wolne od alkoholu, zupełne bezpieczeństwo.

Każdy aparat destylacyjny z małym kosztem może na taki przerobionym być.

Również poleca

Kadzie zacierne, Parniki Henzego, Kotły parowe, Elewatory, Płukarnie, Chłodnice, Rezerwoary na spirytus.

Zwraca uwagę na przyrządy parowe do parzenia karmy dla bydła, w których kartofle, buraki itp. przerabiają się na odwar jaki otrzymuje się w gorzelniach. Niezbędne przy tych gospodarstwach, w których gorzelni nie ma.

Przyjmuje zupełne urządzenia gorzelni jako też rekonstrukcji tychże podług najnowszych wymogów techniki, za sumienne wykonanie robót ręczy.

Listy pochwalne osób wiarogodnych i wystaw rolniczych również plany i cenniki nadsyłam na żądanie franko.

Z poważaniem

JAN OCHSNER

fabryka aparatów gorzelnianych, kotlarnia i wyrobów maszyn.

w Białej koło Bielic.